

[Chr. Ernst Christensen.]

Det foreliggende Forslag er Resultatet af Forhandlinger, der er ført mellem Amtsbanestyrelsen og Statsbanerne og senere enstemmigt vedtaget af Amtsraadet og Byraadet i Sønderborg, og det foreligger i Form af en Overenskomst mellem de to Parter, optrykt i Bemærkningerne til Lovforslaget som Bilag 2. Statsbanerne overtager Mommark-Ruten, ombygger den til normal Sporvidde, saaledes at Tog kan gennemføres fra Tinglev til Mommark og direkte Vogne føres fra Tønder til Nyborg, medens den øvrige Del af Amtsbanen nedlægges, og herimod faar de Koncession til Rutebilkørsel i Sønderborg Amt for de nyoprettede Ruter straks og for de øvrige paa de Tidspunkter, da de nuværende Koncessioner udløber.

Jeg kan give det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen Tilslutning til, at Amtet, i Tilfælde af, at det ikke blev til noget, vilde overtage Ruterne i 1935, da Forholdene er saaledes, som de er skildret, at vi ogsaa er nødt til at se os om efter Indtægter.

Der overtages Skinner og Materiel efter fastlagte Regler; de liggende Skinner er ikke ret gamle, de er kun nogle faa Aar gamle, det er Skinner, der er beregnet til normalsporet Bane, og de kan ogsaa benyttes til Statsbanerne. Det foreliggende Forslag er altsaa nøje knyttet til disse Aftaler.

Naar nu Amtet og Byen paa den ene Side og Statsbanerne paa den anden Side har ment, at det kunde svare Regning baade for den ene og for den anden Part at tiltræde den foreliggende Overenskomst, foreligger der naturligvis gyldige Grunde herfor. Sønderborg Amt og By sikrer sig den i 1924 vedtagne Linie, der er ganske uundværlig for Egnen, By og Amt; saa er By og Amt nemlig ude over Spørgsmaalet om Oprettelsen af den normalsporede Privatbane, hvis Drift med Beliggenheden mellem to Statsbanestrækninger vilde blive vanskelig og muligt give Driftstab.

Sikringen af denne Linie er Hovedhensynet for Byens og Amtets Stilling i denne Sag. Den maa og bør sikres, den er et Led i Genforeningen, en nødvendig Forbindelse mellem det sydlige Sønderjylland, Øerne og Hovedstaden. Den har den sønderjydske Jernbanekommissions, det nedsatte Ud-

valgs og Rigsdagens enstemmige Godkendelse. Den har Jernbaneraadets enstemmige Tilslutning, der ogsaa i Marts 1923 tilføjede, at man gaar ud fra, at Tværbanen Tønder—Sønderborg indrettes til at kunne trafikeres med større Maksimalhastighed end for Tiden.

Og her kan der gøres meget endnu. Naar man ved, at der gennemføres Persontog, der er 3 Timer undervejs fra Tønder til Sønderborg, saa forstaar man, at Statsbanerne har vanskeligt ved at klare sig i Konkurrencen med Bilerne. Det er nødvendigt, og ogsaa de sydfynske Baner maa oppe sig lidt. Ganske vist bliver de Folk, der kører paa denne Strækning, oppede tilstrækkeligt af Banemateriellet; men Banerne kunde oppe sig og gennemføre hurtigere Tog og forbedre Materiellet. For her gælder det gamle Ord, at kommer man ikke sovende til Lykken, saa gælder det ogsaa, at man kommer aldrig sovende til Nyborg; det skal der nok blive sørget for.

Lad os faa en i alle Maader agtværdig — agtværdig, det er da ikke for meget for langt — og god Forbindelse Tønder—Sønderborg—Faaborg—Nyborg. Saa skal I se Folk paa denne Rute, som I aldrig har set før.

Jeg vil anbefale Lovforslaget paa det bedste, og jeg kan forhaabentlig gøre det for største Parten af mit Partis Vedkommende og vil slutte med at sige: Venner, ser paa Danmarks Kort! Ser I med den Forstaaelse, Digteren har ment, stemmer I for dette Forslag.

Korsgaard: Efter et Indlæg som det sidste er det ikke helt nemt at stille sig noget skeptisk overfor det, der her er Tale om. Men jeg tror dog, at min Konklusion maa være, i hvert Fald indtil videre, at man maa anlægge en ikke ubetydelig Skepsis overfor Forslaget.

Naar man staar overfor et Problem som det foreliggende, kan der være forskellige Hensyn at tage, og hvert af disse Hensyn kan være saa betydeligt, at man maa indstille sig efter dette Hensyn. Der kunde f. Eks. være Tale om, at nationale Hensyn gjorde det i overmaade Grad ønskeligt, at denne Reform med Hensyn til Alsbanerne blev gennemført. Man kunde ogsaa tænke sig, at der var militære Interesser forbundet dermed; det vilde naturligvis for mit og mit Partis Vedkommende veje be-